

Sygn. akt I Ns 844/16

POSTANOWIENIE

Dnia 4 listopada 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Barbara Nowicka

Protokolant: st. sek. sęd. E. B.

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2016 r. w Słupsku na rozprawie sprawy

z wniosku Miasta S.

z udziałem I. G. i P. G.

o stwierdzenie nabycia spadku po K. G.

postanawia:

I. stwierdzić, że spadek po K. G., zmarłym w dniu 13 sierpnia 2014 roku w S., ostatnio stale zamieszkałym w S. na podstawie ustawy nabyły dzieci: I. G. (syn K. W. i L.) i P. G. (syn K. W. i L.) po 1/2 części każdy z nich;

II. ustalić, że każda ze stron ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie, oddalając wniosek wnioskodawcy o zasądzenie kosztów postępowania.

Sygn. akt I Ns 844/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Miasto S. wniósł o stwierdzenie, że spadek po K. G. zmarłym dnia 13 sierpnia 2014 r. w S., ostatnio stale zamieszkałym w S. nabyli na podstawie ustawy synowie I. G. i P. G. po 1/2 części każdy z nich. Wnioskodawca wniósł nadto o zasądzenie na jego R. od uczestników postępowania solidarnie kosztów postępowania.

Na uzasadnienie wskazał, że jest wierzycielem spadku, będąc w posiadaniu nakazu zapłaty wydanego przeciwko spadkodawcy, a tym samym posiada interes prawny do złożenia niniejszego wniosku.

Uczestnicy I. G. i P. G. poparli wniosek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spadkodawca K. G. ur. (...) w S., zmarł w dniu 13 sierpnia 2014r. w S.. Ostatnio stale zamieszkiwał w S..

dowód: odpis skrócony aktu zgonu – k. 4 akt.

W ciągu swego życia spadkodawca zawierał jeden związek małżeński – z L. G., który ustał za życia spadkodawcy w wyniku orzeczenia rozwodu. Z małżeństwa spadkodawcy urodziło się dwoje dzieci: P. G. i I. G.. Poza wymienionymi spadkodawca nie miał żadnych innych dzieci: ani małżeńskich, ani pozamałżeńskich, ani przysposobionych. Nie miał dzieci, które by zmarły.

Spadkodawca nie pozostawił testamentu. Niniejsza sprawa jest pierwszą o stwierdzenie nabycia spadku po K. G.. Nie sporządzano aktu poświadczenia dziedziczenia po spadkodawcy. Żadne oświadczenia spadkowe nie były składane,

nikt spadku nie odrzucał, nikt nie zrzekał się dziedziczenia po spadkodawcy, nikt nie został uznany za niegodnego dziedziczenia.

dowód: zapewnienia spadkowe złożone przez P. G. i I. G. /k. 24-25akt/,

- odpisy skrócone aktów stanu cywilnego złożone w kopercie i opisane na k. 5 akt.

Miasto S. jest wierzycielem K. G., zaś jego wierzytelność stwierdzona jest nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 3.04.2014r. w sprawie I Nc 542/14.

dowód: nakaz zapłaty z 03.04.2014r. /k. 3 akt/.

Sąd zważył, co następuje:

Na gruncie zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz ustalonego w oparciu o ten materiał stanu faktycznego w pierwszej kolejności podkreślenia wymagało, iż art. 926 § 1 k.c. przewiduje dwa tytuły powołania do spadku: przepis ustawy oraz wolę spadkodawcy wyrażoną w testamencie odpowiadającym wymogom formalnym. Mając na względzie treść art. 926 § 2 k.c. należało nadto zaznaczyć, że ustawodawca daje pierwszeństwo porządkowi dziedziczenia określonego przez spadkodawcę w testamencie, dlatego dziedziczenie ustawowe co do całości spadku ma miejsce tylko wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo gdy żadna z osób, które powołał, nie chce lub nie może być spadkobiercą.

W niniejszej sprawie spadkodawca K. G. nie pozostawił testamentu.

W tej sytuacji nieuchronnym stało się stwierdzenie, że dziedziczenie po spadkodawcy winno następować na podstawie reguł przewidzianych w ustawie Kodeks cywilny – w Księdze czwartej, Tytule drugim, normujących dziedziczenie ustawowe.

W myśl z kolei art. 931 § 1 k.c. w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych.

Stosując się do tej bezwzględnie obowiązującej regulacji i ustalając, że spadkodawca w dacie śmierci nie miał małżonka oraz że nie zaszły w stosunku do dzieci spadkodawcy negatywne przesłanki dziedziczenia, czy to w postaci zrzeczenia się dziedziczenia, czy odrzucenia spadku, czy wreszcie niegodności dziedziczenia, Sąd stwierdził, że spadek po K. G. nabyli jego synowie w 1/2 części każdy z nich.

Wzgląd na wszystkie te argumenty przesądzał o rozstrzygnięciu jak w pkt I sentencji.

W pkt II postanowienia Sąd oddalił wniosek wnioskodawcy o zasądzenie na jego rzecz od uczestników kosztów postępowania. Sąd zważył, że zasada orzekania o kosztach w postępowaniu nieprocesowym została wyrażona w art. 520 § 1 kpc. Zgodnie z tą zasadą każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie, co oznacza, że obciążają go koszty tej czynności, której sam dokonał. Wnioskodawca winien zatem ponieść koszty zastępstwa prawnego, skoro udzielił pełnomocnictwa procesowego radcy prawnemu, poniesione wydatki związane z uzyskaniem odpisów aktów stanu cywilnego oraz opłatę od wniosku inicjującego postępowanie, w którego przeprowadzeniu wnioskodawca miał interes prawny. Koszty te nie podlegają wzajemnemu rozliczeniu (zwrotowi). Zasada ujęta w art. 520 § 1 kpc jest nienaruszalna w sytuacji, gdy uczestnicy są w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania. Wobec stwierdzenia braku sprzeczności interesów wnioskodawcy i uczestników, popierających wniosek, a także stwierdzenia, że wszyscy uczestnicy byli w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania, Sąd oddalił wniosek o zasądzenie na rzecz wnioskodawcy od uczestników kosztów postępowania.